

VOORLOPIG VERSLAG van de commissie van rapporteurs
voor het ontwerp van wet op de Loterijbelasting.

De overweging van dit wetsontwerp in de afdelingen der Kamer heeft geleid tot het volgende.

Zeer vele leden hadden met voldoening kennis genomen van de in het onderhavige wetsontwerp voorgestelde regeling, zoals die thans luidt. De onoverzichtelijke situatie, welke ten aanzien van de belasting van opbrengsten uit loterijen en kansspelen bestaat, zal immers na totstandkoming der wet in geregelde banen kunnen worden geleid. De wijzigingen, welke tijdens de behandeling door de Tweede Kamer in het ontwerp waren aangebracht, juichten deze leden toe, omdat daardoor de toepassing van de regeling belangrijk vereenvoudigd zal worden.

In het bijzonder verheugde het deze leden, dat, na aan-neming van het ontwerp, de vraag, of een prijs gerekend moet worden tot „andere opbrengst van arbeid” en als zodanig met inkomstenbelasting moet worden belast, niet meer zal bestaan.

Bij velen der in het vorenstaande aan het woord zijnde leden, die, gelijk gezegd, waardering hadden voor het ontwerp, zoals dit nu aan het oordeel der Kamer is voorgelegd, waren wel de vragen gerezen enerzijds, of in een aantal gevallen de belasting-druk niet zou kunnen leiden tot de noodzaak de prijzen te verhogen (hetgeen ten gevolge zou hebben, dat het netto-resultaat, ten goede komend aan het goede doel, waarvoor de loterij wordt gehouden, zal verminderen) en anderzijds, of de te treffen regelingen wel ver genoeg gaan. Zij dachten hierbij aan de situatie, dat prijzen, gewonnen door b.v. collecteurs of debitanten van de Staatsloterij, toch onder de inkomstenbelasting dan wel vennootschapsbelasting blijven vallen, evenals dit het geval is met prijzen, vallende op loten, welke iemand als contra-prestatie voor het verkopen van loten in het kader van zijn bedrijf ontvangt. Naar de mening van de het woord voerende leden kan niet gesteld worden, dat deze winnaars hun *beloning* vinden in de gewonnen prijs. Ook deze winnaars toch zien de prijs als een toevallige buitenkans (vgl. memorie van antwoord, blz. 2, linkerkolom).

Deze leden zouden het dan ook logisch geacht hebben, indien ook deze prijzen buiten de werking van de inkomsten- of vennootschapsbelasting waren gebracht.

Voorts was het deze leden opgevallen, dat premies van premieleningen niet aan loterijbelasting onderworpen zullen worden, doch belast blijven als inkomen van roerend kapitaal. Hoewel deze premies gegeven kunnen worden, omdat anderen het offer brengen van een lagere rente, kan hierin naar het oordeel dezer leden — eenmaal gegeven het bestaan ener loterijbelasting — geen aanleiding zijn deze premie als rente te belasten. Bij alle loterijen en kansspelen komen immers de offers van een grote groep personen bij enkelen terecht. De premies van premieleningen zijn in wezen gelijk aan prijzen uit loterijen en kansspelen (vgl. memorie van antwoord, blz. 6, linkerkolom).

Zou een aanvulling van het wetsontwerp in dier voege, dat alle desbetreffende baten — dus ook premies van premie-

leningen en prijzen van loterijen en kansspelen, ontvangen in het kader van een bedrijf — alleen door de loterijbelasting getroffen zouden worden, zo vroegen deze leden zich af, niet op zijn plaats zijn geweest?

Vele andere leden vestigden er de aandacht op, dat door de wijze van heffing de hoogte van het inkomen van de betrokkene niet van belang is voor het bepalen van de hoogte van het belastingbedrag. Daardoor verkrijgt deze belasting zeer sterk het karakter van een belasting op vermogensvermeerderingen. In verband met de — o.m. door de in de vorige alinea aan het woord zijnde leden — uitgeoefende aandrang om ook premies van premieleningen fiscaal op dezelfde wijze als prijzen van loterijen te behandelen, verklaarden deze leden niet te kunnen inzien, waarom speculatieve winsten uit grond-, woning- of effectenbezit onbelast zouden dienen te blijven. Deze leden zouden gaarne vernemen, of de voorgestelde belasting gezien kan worden als een eerste introductie van een belasting op waardevermeerderingen van vermogens. Zo ja, is de Regering dan bereid verdere stappen te ondernemen om de belasting op vermogensvermeerderingen uit te breiden?

Verscheidene leden vroegen zich af, of bij de behandeling van dit wetsontwerp niet een te grote waardering tot uiting was gekomen voor het arbeidsloos inkomen, indien men het geringe percentage, dat aan loterijbelasting zal worden geheven, vergelijkt met de bedragen, welke aan inkomstenbelasting dan wel aan vennootschapsbelasting plegen te worden geheven. Het was hun hierbij niet ontgaan, dat ingevolge het tweede lid van het nieuwvoorgestelde artikel 21 van de Loterijwet een deelnemer de maximumprijs zal kunnen ontvangen na *af trek* van de daarover verschuldigde loterijbelasting.

Vastgesteld 28 juli 1961.

DIEPENHORST
 VAN DER WAERDEN
 VIXSEBOXSE (*voorzitter*)
 VAN RIEL
 VAN MEEUWEN.